

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1893-1895. L
84:1 - 35**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Älskade!

Jag har varit inne i Lund idag, varit med på universitetets Kurserna och råttat Mats. (Apropå jag tycker Sveriges folkhögskolor är en gyllnad här. Det göres ju bra mycket för dem. De är också ganska bildningssträvsiga.) Så jag kom hem för en stund sedan från jag slite bref i brevlådan - jag tyckte det och tyckte du var söt. Sedan jag nu läst det vet jag så väl hvad du sysselsatte dig med, men jag är ^{och} nyfiken på hur du har det. Kan du låta bli att gräfva och rota i dig själf. När jag är hos dig, behöfver jag bara kasta en blick på ditt ansikte för att veta ~~hvilkun stämning,~~ ~~som säger~~ dig. Du talar du inte om det och det gör mig nästan rädd. Du är inte glad heller. Är det din mening att inte plåga mig? Det behöfver du ej. Jag tål nog.

Mats är förresten rar. Han har belifvit mycket mer harmonisk än förr. Han har i sanneren lust träffa flickor två gånger för att få reda på dig. Han finner, att det är en bok, som folk borde lägga på hjärtat. Han är tilltalad af dig som en framstående personlighet och god människa. Jag undrar mycket om ej just detta andömme var hvad du ville ha, så du började skrifa. Du ville verka snarare stiskt än konstnärligt.

Och om du vänn detta, så kom du nog välma det senare. När du bara ger dig själf luft och ser lika romantiskt på tingen, ~~skän~~ du skrifer, som du gör på lifvet. Smart är jag kommen därhän att vänta hvad som helst af dig. Det gäller bara att pina fram det. Jag tror ju att alla människor ha smilt, så det är intet beröm i att säga att du har det, men jag tror nu verkligen, att du skall bli en af dem, som kunna dyka ned i sig själf och fånga upp det. Du har redan gjort det flera gånger - Kunde du bara nitte lugnt och beskedligt ställa en tid och låta det växa inom dig. Jag rämnar mig ej alls orolig

är det så viktigt för dig att veta att sommaren ej blott varit till nytta? Men om du säger till dig själv att du fann en ströckars uttråkad och utarbetad värde med din väg och förde henne till det närliggande för dina hälsa, till aldrig för härd glädje, och så lemnade henne ifrån dig stark och glad. Här är det väl något att nämna med, något som du kan säga till dig själv när du har ett tillfredsställt met. mig

för din hälsa, till aldrig för härd glädje, och så lemnade henne ifrån dig stark och glad. Här är det väl något att nämna med, något som du kan säga till dig själv när du har ett tillfredsställt met. mig

för din hälsa, till aldrig för härd glädje, och så lemnade henne ifrån dig stark och glad. Här är det väl något att nämna med, något som du kan säga till dig själv när du har ett tillfredsställt met. mig

för din hälsa, till aldrig för härd glädje, och så lemnade henne ifrån dig stark och glad. Här är det väl något att nämna med, något som du kan säga till dig själv när du har ett tillfredsställt met. mig

för din hälsa, till aldrig för härd glädje, och så lemnade henne ifrån dig stark och glad. Här är det väl något att nämna med, något som du kan säga till dig själv när du har ett tillfredsställt met. mig

för din hälsa, till aldrig för härd glädje, och så lemnade henne ifrån dig stark och glad. Här är det väl något att nämna med, något som du kan säga till dig själv när du har ett tillfredsställt met. mig

för din hälsa, till aldrig för härd glädje, och så lemnade henne ifrån dig stark och glad. Här är det väl något att nämna med, något som du kan säga till dig själv när du har ett tillfredsställt met. mig

för din hälsa, till aldrig för härd glädje, och så lemnade henne ifrån dig stark och glad. Här är det väl något att nämna med, något som du kan säga till dig själv när du har ett tillfredsställt met. mig

för din hälsa, till aldrig för härd glädje, och så lemnade henne ifrån dig stark och glad. Här är det väl något att nämna med, något som du kan säga till dig själv när du har ett tillfredsställt met. mig

för din hälsa, till aldrig för härd glädje, och så lemnade henne ifrån dig stark och glad. Här är det väl något att nämna med, något som du kan säga till dig själv när du har ett tillfredsställt met. mig

Lapue.

Tacka majörkan! Det var snällt.

Det är rätt obehagligt, innan jag får ordrost med rikarisen - Kärta är slutar jag gifvet, så vida jag ej är alldeles ruinerad. Se, jag blir bortskämd och högmödig och det går inte ihop med lärarinnabefattningen - En af herrarna i styrelsen var så älskvärd att säga att jag van-

skötte min plats - Det är bäst att släpa sig tillbaka, innan jag blir uppsatt. Jag skulle ha mest lust att göra det genast, men lyckligtvis var Karlén en sådan en på, hvare omö-

me jag ej behöfde följa afseende. Urgefär som Kleen - Jag fick i lund låna. "Från Lundagård och Helgonabacken och har börjat läsa den. Den är inte otvetydig - Jag bara undrar öfver hvarför man kommer så litet ihåg af nutida svenska poesi. Invidsky minns man ju dock. Men

ett poem af Nkon eller Ola Flannan går, som det kommer. Är det af förunderhet eller idelöshet? Ja, Fröding räddar sig ju fort som med tänger.

Tack, det var en värdig önskan att jag skulle lösgå, jag blir full af motsägelserna och ville påstå, att jag ej gör det, men det finns ingen medflykt. Du skulle ej bra något annat. Men jag säger dig mindre, då jag är ensam att då jag råkar människor - Då ställer du dig emellan mig och den med elite nergervinse sätt af

genude slanna - "Käraste," säger du, "den här lilla flickan är min tillhörighet jag behöfver henne hela dagen för att hon skall säga mig hur älskvärd jag är."

Mats kommer hit ett par timmar på torsdag, så han får ingen anledning att vara sträng. Det är egentligen så enkelt att ej alltid ha dig nära mig, märker du ej hur vi lefvat oss in i hvarandras lif -

Ah tänk hvad du skulle vara nöjd med mig om du såge mig nu. Bara arbeta och dygd! Men se om du vore här, skulle jag åter kunna mig lycklig och då blir jag genast lättjefull och slö. Jag kanske inte har så stor talang för lyckan som jag trodde.

lyckan som jag trodde.